

[Karl Olsen.]

de grupper, der lå over disse lavere lønklasser. Det har været retningslinien for de konservatives deltagelse i statens almindelige lønpolitik.

Vi vil altså under det kommende arbejde i udvalget føre de tanker frem, jeg her har givet udtryk for: en omdannelse af de $2\frac{1}{2}$ portioners reguleringstillæg til et 10 pct.s tillæg over grundløn og almindeligt pensionsgivende tillæg. Vi håber at kunne samle et flertal i udvalget; i alt fald ønsker vi at føre et sådant ændringsforslag frem i dette høje ting.

Svend Jørgensen: Pristallets nedgang fra 310 for januar måned 1949 til 307 for juli måned samme år bevirker i henhold til tjenestemandsløven en reduktion pr. 1. oktober i år af tjenestemændenes reguleringstillæg fra 24 portioner til 23. Ved udgangen af dette kalenderår bortfalder endvidere det ved lov af 30. oktober i fjor vedtagne midlertidige løntillæg svarende til $2\frac{1}{2}$ portioner reguleringstillæg — for pensionisternes vedkommende dog kun 50 pct. af det beløb, der var tillagt tjenestemændene —, fordi loven jo kun har gyldighed til 31. december i år. Det er disse to forhold, som er baggrunden for det foreliggende lovforslag.

Imidlertid medførte julipristallet jo ikke nogen regulering for aflønningerne i de frie erhverv, og det måtte derfor også føles som en uretfærdighed, om tjenestemandslønningerne nu skulle nedsættes, så meget mere som man vist har lov til at sige, at stigningerne i de gennemsnitlige timefortjenester i de frie erhverv endnu ligger noget over tjenestemændenes dyrtidsregulering i samme tidsrum. Det måtte vel også føles som en urimelighed, at forholdene nu har medført, at samtidig med at en tjenestemand eventuelt skulle have nedskæring på lønnen, ville han få en ikke uvæsentlig forhøjelse af sin skat; såvidt jeg erindrer, ville reguleringen, hvis den fandt sted, for pristalsfamilien betyde en lønnedskæring på 125 kr. samtidig med en skatteforhøjelse på 73 kr.

Mit parti kan derfor tiltræde, at der fra 1. oktober i år tillægges tjenestemændene et midlertidigt løntillæg, som altså udgør for det første det hidtil ydede midlertidige tillæg på de $2\frac{1}{2}$ portioner reguleringstillæg og for det andet et beløb, svarende til den ene portion reguleringstillæg, som ifølge pristallet skulle bortfalde 1. oktober i år.

Vi kan også tiltræde, at dette midlertidige tillæg ydes indtil 31. december 1950, men naturligvis med den tilføjelse, at hvis pristallet for januar eller juli 1950 skulle stige

udover de 309, skal selvfølgelig det midlertidige tillæg nedsættes med et beløb, svarende til 1 portion reguleringstillæg. Jeg vil dog i denne forbindelse gerne understrege betydningen af, at den højtærede finansminister overfor tjenestemandorganisationerne har erklæret, at regeringen naturligvis vil være villig til at optage en forhandling med tjenestemændene, hvis der på grund af pristigninger, forårsaget af devalueringen den 18. september, skulle opstå forhold, der væsentligt ændrer forudsætningerne for denne lov og altså også for de forudgående forhandlinger mellem organisationer og ministre — disse forhandlinger fandt jo sted den 12. september, altså på et tidspunkt, da ingen her i landet kunne ane noget om den forestående devaluering.

Da den tilsvarende lov i disse dage for netop et år siden behandledes her i det høje ting, gjorde vi opmærksom på, at man efter vor mening gjorde uret mod pensionisterne, når man for deres vedkommende ansatte tillægget til kun 50 pct. af det beløb, som blev tillagt tjenestemændene. Det kan derfor kun glæde os, at den højtærede minister i mellemtiden har skiftet mening og nu foreslår, at pensionisternes tillæg fremtidig skal være 70 pct. i stedet for som hidtil 50 pct. Det var netop det, vi ønskede at nå til i fjor ved de forhandlinger, som var så lange og så trange, og som altså dengang til vor beklagelse ikke førte til noget. Det kan naturligvis ikke falde mig ind at hovere over den højtærede minister i den anledning; jeg ønsker kun at understrege endnu en gang, at vi er taknemlige for, at ministeren har skiftet mening på dette område, og så er jeg iøvrigt ligesom den ærede foregående taler interesseret i at høre, hvad der har bevirket, at ministeren har skiftet mening på dette område.

Jeg tror, at det, at man nu går til at forhøje tillægget for pensionisternes vedkommende, vil blive hilst som en retfærdigheds handling i mange tusinde hjem rundt omkring i landet, hvor skuffelsen i fjor utvivlsomt var stor, og hvor man vel også i disse dage med bekymring ser fremtiden imøde.

Alfred Jensen: Jeg er enig med finansministeren og iøvrigt også med de ordførere, der har udtalt, at det ville være urimeligt, hvis tjenestemændene skulle have en nedgang i deres lønninger i denne omgang. Jeg er enig deri ud fra den betragtning, at de lønninger, som det store flertal af tjenestemænd oppebærer, ikke er så rigelige, at de giver et nogenlunde ordentligt udkomme — de fleste døjer med at klare dagen og vejen. Og det ville naturligvis på baggrund af, at